DIE XIV. MARTII.

OFFICIUM IN FESTO S. FLORENTINÆ VIRGINIS.

Noviter approbatum, & extensum per speciale Decretum Sac. Congr. Rituum die 19. Maii 1733. ad universa Regna, ac Dominia Serenissimo Regi Catholico subjecta, sub Ritu duplici.

In Diœc. Carthaginens. dup. 2. c. omn. de Commun. Virg. 1. loco præter lectiones ii. Nocturni.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ Florentinæ Virginis tuæ festivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum, &c.

Extra Diœcesi. Carthaginens. lectiones i. Nocturni in Quadrages. De Virginibus, ut in corp. extra Quadrages. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio vi.

FLorentina Virgo, quæ & Florentia, Carthagine in Hispaniis ex illustri prosapia nata est, parentibus Severiano Carthaginensis Provinciæ Duce, & ejus uxore Turtura, qui etiam Leandrum, Fulgentium, & Isidorum Episcopos doctrina, & sanctitate celebres, ac Theodoram

Leo-

Leovigildi Regis uxorem genuerunt. Hæc Sancta Virgo Fidei dogmatibus imbuta, moribus, & sanctitate præclara, ac singulari acumine ingenii prædita, Leandro fratre magistro; multum in Divinis Scripturis profecit, quod ipsemet testatur, methodum illi tradens, qua vetus Testamentum, & Cantica Canticorum utiliter legeret. Quare digna evasit, ut de institutione pueruli fratris sui Isidori natu minoris curam susciperet, quem lacte Spiritus nutrire, atque in omni dogmate Fidei instruere una cum Leandro diligenter curavit. Tantò autem alacriori cura sanctissimè instituendũ puravit, quantò ad id, ex eo magis excitabatur, quod, dum in cunabulis erat, viso examine apum in os ejus ingredi, atque exinde egredi, in Cœlumque avolare, territa quid hoc esset, in oratione posita illum magnum Ecclesiæ Doctorem futurum intellexit, qui hæreticos ab Hesperiæ finibus erat propulsurus. Cumque in conjugium à plurimis Proceribus expeteretur, connubia abhorrens, ac mundi illecebras, & sæculi mores despiciens, Sanctimonialis efficitur; floremque Virginitatis Christo Jesu devovens, eum Principem sibi elegit, & Sponsum.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

IN Monasterio lectioni, orationi jugiter vacans, omni genere virtutum charitatis, humilitatis paupertatis, & aliarum adeò floruit, ut non solùm quamplurimæ Virgines in odorem ejus currentes ipsi se subderent, verùm etiam plura Virginum Monasteria ejus directioni, & custodiæ se traderent. Tanti Sanctus Leander ejus Sanctitatem, & orationis efficaciam habebat, ut duos libros in unum conflatos, quos pro ejusdem, & ipsius sodalium majori profectu scripsit, unum de contemptu

mundi, alterum verò de institutione Virginum ad illam mittens, talibus eam verbis alloqui non dubitaverit: Postremò charissimam te germanam quæso, ut mei orando memineris, nec junioris fratris Isidori obliviscaris. Certus sum quòd flectat pro nobis aures divinas tua virginalis oratio. Nec minor fuit opinio, quam de ejus sanctitate, & doctrina Sanctus Isidorus merito habuit; eam enim ex suimet educatione, & prima institutione optimè recognoscens, volensque aliquem fructum retribuere pro eo, quod ab ipsa receperat, duos ei libros dedicavit, unum de Nativitate Domini, Passione, & Resurrectione, Regno, atque Judicio, quem ipsa Florentina petente, se confecisse testatur, alterum de vocatione Gentium. Cui etiam pollicetur se missurum formulas spiritualis intelligentiæ, quibus in omni Scriptura Divina instrueretur.

℞. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

TAnta igitur sanctitate, & doctrina florens, videns que in Sancto Isidoro adimpletum, quod de ipso à Domino intellexerat, eum scilicet tam insignem Doctorem ab omnibus prædicari, ejus studio, & doctrina Arianismum penitùs ab Hispania expulsum; Hermenegildum consobrinum suum Martyrio coronatum; & Reccaredum Hermenegildi fratrem ad Catholicam Fidem conversum, Christi Jesu amore languens, plena dierum, Astygi, ut fertur, in Monasterio Sanctæ Mariæ de Valle obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Hispalim ex eodem Monasterio translatum, & in Sanctorum fratrum monumento repositum, ibi quievit, quoad invadentibus Saracenis Hispaniam, ad Guadalupenses Saltus unà cum corpore Sancti Fulgentii est deportatum. Postrà temporibus Alphonsi Undecimi utrumque sacrum pignus in pago Berzocano

Placentinæ Diœcesis repertum fuit; ac demùm regnante Philippo Secundo utriusque reliquiæ divisæ, partim in magnifico marmoreo monumento ibidem erecto fuerunt relictæ, partim Murciam translatæ, & juxta Aram maximam honorificè collocatæ, ubi magna cum populi veneratione coluntur.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Communi Virg.*

Si hoc Festum celebretur in Quadrag. Lectio ix. erit de Homilia Feriæ.

Missa: Dilexisti justitiam, *de Communi Virg.*

HISPANIARUM.

Suprascriptas Lect. S. Florentinæ Virg. proprias ab Emo. & Rmo. D. Card. Beluga diligenter examinatas, atque relatis, Sac. Rit. Congr. ad enixas Episcopi, & Capituli Carthaginensis preces approbavit, ac singulis annis 14. Martii in illius Officio de Communi Virg. pro secundo Noct. in omnibus Regnis, ac Dominiis Serenissimo Regi Catholico subjectis, ab universo Clero Sæculari, & Regulari utriusque sexus sub ritu duplici recitari, & Missam respectivè celebrari posse concessit, si Ssmo. D. N. visum fuerit. Die 9. Maii 1733.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Ssmo. D. N. relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 19. ejusdem mensis, & anni 1733.

A. F. Cardinalis Zondadari Præf.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apam.
Sac. Rit. Congr. Secr.